

hraničního úřadu rep. čsl. opatřený pas a aby se do 24 hodin po příchodu přihlásil a před odchodem odhlásil u příslušného úřadu. Někaké prováděcí předpisy k tomuto nař. nebyly ve Sbírce zák. a nařízení uveřejněny; ani žal. úřad nedovolává se zvláštních předpisů pro Slovensko v úředních novinách řádně vyhlášených, nýbrž poukazuje a to teprve v odvodním spise k interním pokynům z 24. července 1921 č. 14.647 adm. úřadům pro provádění cit. nař. č. 215/21 vydaným, v nichž v hl. VIII pobyt cizinců na Slovensku činí se závislým na zvláštním povolení.

Těmto pokynům nelze přiznati platnost, neboť jednak nemají podkladu ve vl. nař. shora uvedeném, jednak nebyly řádně vyhlášeny.

Opatření vízící pobyt cizince na Slovensku na zvláštní povolení postrádá dle úvah těch opory v zákoně, pročež také nař. rozhodnutí omezující pobyt st-lky na Slovensku se jeví nezákonným.

Č. 3245.

Policejní právo trestní: Policejní řízení trestní jest ovládáno zásadou volného hodnocení průvodů.

(Nález ze dne 15. února 1924 č. 2475).

V ě c: Antonín R. v P. proti zemské správě politické v Praze o policejní přestupek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Trestním nálezem ze dne 18. října 1922 byl st-l odsouzen pro přestupek § 8 zák. z 19. prosince 1918 č. 91 Sb., jehož se dopustil tím, že nechal dne 16. září 1922 ve svém pekařském závodě pracovati u válu již od 4. hodiny ranní, k pokutě 500 Kč a v případě nedobytnosti k trestu vězení v trvání 14 dnů. St-lovu odvolání z tohoto nál. podanému nevyhověla zsp pro nedostatek důvodů zvláštního zřetele hodných.

Stížnost podaná do tohoto rozhodnutí vytýká mu vady řízení a nezákonnost, poněvadž žal. úřad nezjišťoval, zda šlo skutečně o úkony spadající pod zákaz noční práce, či toliko — jak st-l namítal v adm. řízení — o práce přípravné, na něž se zákaz onen nevztahuje, a následkem tohoto nedostatečného zjištění pokutuje st-le pro výkon prací, které pod zákaz § 8 zák. 91/18 nespadají.

Nss neshledal tuto stížnost důvodnou. § 8 zák. z 19. prosince 1918, č. 91 Sb. zakazuje — mimo výjimky tam stanovené, které nepřicházejí tu v úvahu — práci v noci, t. j. v době od 10. hod. več. do 5. hod. ranní. Žal. úřad v souhlase s první stolicí zjišťuje, že se v pekařském závodě st-lově pracovalo 16. září 1922 u válu již od 4. hod. ranní. Toto zjištění čerpá ze svědecké výpovědi Josefa St., který udal při svém výslechu, že v onen den při příchodu kontrolní komise, jejímž byl členem, o 4. hod. ranní byli v dílně tři dělníci, kteří právě vyhazovali hotové, skynuté těsto na vály a začali u válu pracovati, jakož i z výpovědi Josefa F., rovněž při revisi přítomného, že v uvedenou dobu byli v dílně zaměstnáni tři dělníci pracemi u válu, a že část pečiva byla již hotova a mohla se dávat do pece. S těmito výpovědmi jest předpoklad úřadu,

že v uvedený den v dílně st-lově již o 4. hod. počalo se pracovati u válu, úplně ve shodě a má v nich dostatečnou oporu.

St-1 produkoval ovšem ve svém admin. rekursu prohlášení podepsané m. j. uvedeným již Josefem St. a ještě druhým účastníkem kontrolní komise jakož i třemi dělníky st-lovými, znějící v ten smysl, že v dílně st-lově kontrola zjistila pouze zadělávání těsta a vytápění pece, tedy práce přípravné, na něž se zákaz noční práce prý nevztahuje. Nss neshledal však vady řízení v tom, že úřad neuznal již nutným konati další šetření a rozhodnutí svoje opřel jen o zmíněné svědecké výpovědi. Řízení průvodní v trestních věcech policejních — jako v administrativních záležitostech vůbec — ovládáno jest zásadou volného hodnocení průvodů, takže kontrola soudní musí se omeziti jen na otázku, zda snad průvodní materiál, o který se správní úřad opírá, není vůbec nezpůsobilý, zejm. pro povahu pramene, z něhož byl čerpán, nebo pro porušení některého podstatného pravidla procesního, a dále na otázku, zda-li provedené průvody logicky činí vůbec možným skutkový závěr, k němuž úřad dospěl.

V těchto mezích je zůstaveno posouzení úřadu správního, které z přípustných výpovědí svědeckých, vzájemně si odporujících, má dáti víru, a zda provedené důkazy postačují, či zdali je třeba doplniti je důkazy dalšími (na př. výsledkem ještě dalšího svědka průvodního). Úřadu správnímu je také zůstaveno hodnotiti okolnosti, které mohou míti vliv na věrohodnost slyšených svědků, kdežto kontrola, kterou v příčině tohoto hodnocení provádí soud, omezuje se také jen na stránky svrchu uvedené.

V těchto směrech, soudní kontrole přístupných, žádných vad shledáno nebylo. Musel tedy také nss vycházeti ze skutkové podstaty úřadem zjištěné. A že by práce u válu spadaly pod práce přípravné, dle tvrzení stížnosti ze zákazu § 8 cit. zák. vyňaté, stížnost nenamítá, ba přiznává opak.

Je-li však takto bezvadně zjištěno, že se v dílně st-lově pracovalo 16. září 1922 již o 4. hod. a tedy před 5. hod. ranní u válu, je tím prokázána skutková podstata přestupku § 8 cit. zák. a stížnost se proto jeví bezdůvodnou.

Č. 3246.

Vojenské věci: * Opožděné podání přihlášky o převzetí v hodnosti gážisty v činné službě nemá za následek pozbytí nároku na zaopatřovací požitky, přiznaného §em 2 zák. č. 194/1920, nebyla-li přihláška ta ministerstvem nár. obrany odmítnuta pro opožděné podání, nýbrž zamítnuta z důvodů meritorních.

(Nález ze dne 15. února 1924 č. 2476).

Věc: Adolf R. v T. (adv. Dr. Vilém Strass v Tacňově) proti ministerstvu národní obrany (min. taj. Dr. Ant. Šafář) o nárok na zaopatřovací požitky.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.